

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Beatus qui non fuerit scandalizatus in me. Sicut scandalizans, ita peccat
scandalizatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

qui ubique salutem eorum querebat quos se monebat.

Sic igitur Joannes in vinculis positus propter Veritatem eum sit velut imago quaedam & representatio Veritatis captivatae ab his qui eam nolunt audire, nonne hi quodammodo dici possunt cum Herode Joannem in vinculis retinere?

AT vero, quae est secunda propositio, multi sic Veritatem Dei in injustitia seu in captivitate detinent. Primo id declarat Apostolus de omnibus illis Gentilibus qui, cum Deum ipso naturae lumine cognovissent, non sicut Deum glorificaverunt & coluerunt, sed evanuerunt in suis cogitationibus. Deinde id ostendit etiam in Judaeis, qui cum facile possent nosse Christum Deum, non tamen cognoverunt quia cognoscere noluerunt, excaecavit enim illos malitia eorum. Sic denique haereticis, schismaticis & aliis a fide orthodoxa disjunctis, qui de Christo audiverunt: quin & ipsi Christiani omnes qui vitam & mores Evangelio conformare nolunt, nonne sciunt aut nonne scire possunt veritatem oppositam suo vivendi modo? Et tamen nesciunt, inquire ab eis utrum se errare & peccare putent? negabunt, & audebunt affirmare quod si veritatem scirent, eam sectarentur. Sed ut saepe dicendum erit, ignorantia est affectata,

disimulatur veritas, incarceratur, captivatur. Verba oris eius qui sic loquitur, ait Psaltes, iniquitas & dolus. Noluit intelligere ut bene ageret. Nonne vero hi multi sunt? Nonne pene sic omnes? Nonne tu qui haec audis, audivisti beatos esse pauperes, & miseros divites, beatos esse mitis & qui persecutionem patientur: infelices eos contra, quos mundus felices vocat. Tu tamen itane sentis? Itane te beatum potas in paupertate, & in indigentia? Itane te infelicem in tua felicitate credis? At ubi Veritas illa Evangelica quae id enuntiat & praedicat? Detinetur videlicet in injustitia, perperam explicatur, injuste ab unoquoque applicatur alius & non sibi. Iudicium Domino cum habitatoribus terrae, ait Propheta, non est enim Veritas. Quasi diceret, inde iudicabuntur omnes homines quod perinde vivat ac si non esset veritas. Quare detraxisti sermonibus veritatis.

Patec ergo quam Multi sint qui cum Herode Joannem in vinculis teneant, cum multi sint qui Veritatem Dei in injustitia detinent, cujus veritatis defensionem qui suscipiunt sicut representantur in sancto Joanne, sic illam qui captivant, ut dictum est, Herodem habent prototypum quem vita exprimunt, licet ore detestentur. Veritatem requirit Dominus, & retribuatur abundantius faciendis superbiam.

Ps. 35.

Osee 4.

Job 6.

Ps. 30.

AD HÆC EVANGELII VERBA.

Beatus qui non fuerit scandalizatus in me. Mat. II.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Sicut scandalizans, ita peccat scandalizatus.

Id est. Sicut qui scandalizat, & avertit alium à bono, vel inducit in malum, male facit: Sic qui scandalizatur & se sinit perverti, tam male agit, & tam graviter peccat.

RATIO EST, Quia idcirco scandalizans peccat quòd sit causa peccati alterius.

Sed qui scandalizatur est essentia causa sui, & alterius peccati.

Ergo sicut scandalizans ita & scandalizatus.

Quod quidem fufius pertractatur in libro de ordine, in tertia operis parte, tomo 4. discursu 34. unde hac pauca derivamus.

PRIMA propositio praesupponit scandalum esse activum id est quo vere pervertitur alius, vel verbo, vel facto, sive id joco, sive id serio fiat. *Ambulans recto itinere, inquit Sapiens, & timens Deum, despicitur ab eo qui infanti graditur vin.* Ille despectus,

Prov. 14.

D

ctus,

Etus, ista irrifio, isti sales & joci qui in recte ambulantes contorquentur, scandala sunt quibus à recto suo itinere revocantur, quia nemo vult despici; confusio difficile toleratur, malunt non facere bonum quam faciendo erubescere. Tunc itaque dicitur scandalizans valde peccare, quia ut ait S. Bernardus. *Et defraudavit Dominum servi obsequio, & servum Domini gratia.* Hoc est agere Dæmonem & Antichristum, quorum hoc est opus & institutum, bonos pervertere; Unde illud est sancti Joannis in epistolis; *Et nunc Antichristi multi facti sunt. Cur subvertitis montes filiorum Israel, aciebat Moyses, nulli dubium est quin peccati in Deo, & scitote quia peccatum vestrum apprehendit vos.* Quale vero sit peccatum sic alibi declaratur. *Peccatum grande nimium coram Domino quia retrahant homines à sacrificio. Mandobant herbas & arborum cortices, inquit Job.* Id est, ut fuscè interpretatur sanctus Gregorius, suis irrifionibus obstruebant, & velut maligno radebant dente quidquid boni in aliis apparebat. Hinc Sapiens; *Qui pessimant plebem meam, inveniunt perditionem.* Et Dominus, *Ve illi per quem scandalum venit.* Unde & Apostolus; *Sic peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam in Christum peccatis.* Et alibi. *Portabit iudicium quicumque est ille.* Ex quibus satis liquet quam male agant qui à bono bonos avocant, aut in malum inducunt.

NUNC vero, quod est alterum hic expendendum, quam malè hi etiam aut peius agant qui se faciunt avocari ab aliis, eadem prorsus Ratio est, eademque Scripturæ testimonia probant. Sunt enim perinde causa sui peccati atque alii, quibus deberent resistere, & quibus si cedunt, suâ culpâ cedunt, & propterea non minus quam illi aut forte gravius punientur. Nonne est Murdus, nonne est ille hostis qui cum carne & dæmone salutem nostram oppugnat, & cui totide non minus est resistendum quam aliis? Quando Pater aut Mater ad malum aliquid vellent impellere, non essent audiendi, quacumque propositâ poena; & tu nugaces nescio quos timebis offendere? An te putares excusatum si te à carne aut dæmone impulsus ad peccandum excusares? *In quo iudicas alium, inquit Apostolus, te ipsum condemnas, eadem enim agis qua iudicas.* Nempe cognoscis malum esse quod alii faciunt, & quod nolles facere, nisi te ad illud impellerent: unde

& gravius peccas, quia contra lumen & conscientiam tuam sinis te agi & perverti, sicque manifestè creaturam præfers Creatori, & confusionem quæ ab hominibus nascitur magis times quam confusionem quæ à Deo est, & quam expressa continent Christi verba, *Qui me erubuerit & meos sermones, hunc filius hominis erubescat cum venerit in Majestate sua, & Patris, & sanctorum Angelorum.* Propterea Christus Dominus vocatur *lapis offensionis & petra scandali,* quia est causa objectiva propter quam scandala fiunt & debent tolerari, nempe propter Evangelicas Veritates quas docuit contra mundi mores & iudicia; Unde & dicebat ipse Dominus, *Qui ceciderit super lapidem istum, confringatur; super quem vero ceciderit, conteratur.* Id est qui suscipit & non repellit scandalum, graviter peccat & graviter punietur. *Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent, confusi sunt quoniam Deus sprevis eos.* Tu times sperni ab hominibus, & non times à Deo sperni! Deus ille gloriæ & maiestatis pro te tot probis & contumeliis affectus est, tu vero ne verbulum ullum pro illo possis pati! Certe hoc pavendum, nempe illa terra petrosa est ubi iactum semen perit, sic ipso Domino declarante; *Qui super petrosa seminatus est, hic est qui verbum audit, & continuo cum gaudio accipit illud. Non habet autem in se radicem, sed est temporalis; facta autem tribulatione & persecutione propter verbum, continuo scandalizatur.* Et quod est valde notandum, non tantum inde sui est causa peccati sicut alius à quo inducitur, sed & alium scandalizat, alium confirmat in malo, quem forte convertisset si firmus persistisset in bono, depravat magis & roborat in sua pravitate; Unde illud est etiam Domini, *scandalizabuntur & in vicem tradent, id est, sese mutuo ita pervertent, ut non modo boni pervertantur à pervertis, sed & ipsi perverti à bonis deficientibus magis in sua pervertitate confirmantur.* Quo spectat illud Prophetæ, *Confortasti manus impij, ut non revertetur à via sua mala, ut viveret, Reversus nempe fuisset tua constantia & firmitate; nunc vero vix unquam revertetur quia videt probiores facile resilire, nec se putabit magis quam illos perfervere posse.*

Sic ergo sicut scandalizans, ita & scandalizatus; ita uterque graviter peccat, sed quia scandalizatus minus forte agnosceret peccatum suum quam

1. Ioan. 2.

Num. 32.

1. Reg. 2.

Iob. 30.

2. Mor. 15.

Eccles. 36.

Matt. 18.

1. Cor. 8.

Gal. 5.

Rom. 2.

Lut. 9.

1. Pet. 2.

Matt. 23.

Ps. 52.

Matt. 18.

Matt. 24.

Ezech. 13.

quàm alius, idcirco ipsi est incumbendum diligentius ut quæ dicta sunt ponderet & sibi applicet, tantoque magis timeat, quanto sibi minus videt timendum. Nam si qui sint ex hac vita puniti, scandalizatus & in errorem inductus sæpe magis plectetur quam alius. Testis ille Propheta qui seductus ab alio, seductioni celsit, mox à leone devoratus est in pœnam suæ defectionis; nec de seducente narratur sumpta pœna. Vide notatum locum; & illud Apostoli transfer ad omnes occasiones dandi vel accipiendi scandalii. Itaque quæ pacis sunt seclumur, & quæ edificationis sunt in invicem custodiamus. Noli propter escam destruere opus Dei: om-

nia quidem sunt munda, sed malum est homini qui per offendiculum manducat. Id est, cum offendiculo & destructione proximi vel suæ ipsius conscientiæ; Omne quod non est ex fide peccatum est. Omne quod quis agit non persuasus id sibi licere, sed vel illicitum putans, vel dubitans utrum liceat, peccatum est. Adverte diligenter: & vide infra à die 16. Januarii. Feria 3. post Dominicam sextam. Et in 2. parte Feria 3. post Dom. Septuagesima. Feria 6. post Dominicam Quadragesimæ. Feria 3. post Dom. quartam Quadrage. Feria 3. infra Hebd. tertiam post Pascha. Et in Indice Verbo Scandalum. Humilitas. Respectus humanus.

Ibid.

3. Reg. 13.

Rom. 14.

HAC HEBDOMADE, consideratur Annunciatio Angelica, ubi sex gradus humilitatis annotantur.

FERIA SECUNDA.

De primo gradu humilitatis, qui ex his verbis ducitur:
Missus est Gabriel Angelus à Deo. Luc. 1.

VERITAS PRACTICA.

Nulla re homo quantumvis gloriosâ, gloriari potest.

RATIO EST, Quia nulla res est hominis quam non ipse acceperit.

Sed nulla re accepta gloriari potest homo.

Ergo neque re ulla quantumvis gloriosâ. Et tamen quàm multi vane gloriantur.

I. PUNCTUM.

Gal. 4.

Ubi venit plenitudo temporis quo misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, primò missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galileæ cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen Virginis, Maria.

Expendi singula possent, sed illud imprimis quod dicitur, Missus esse à Deo Angelum, ut denotetur origo & principium beneficii Redemptionis humanæ esse à Deo. Agnosce beneficium.

Sic porro est de singulis quibusque bonis sic à Deo proveniunt tanquam rivus à fonte. De cæcis ista possideo. Dicebat unus de septem Machabæis. Atque hinc primus humilitatis gradus eruitur, cuius frequentior praxis in propria veritate consistit. Quod nullâ re homo quantumvis gloriosâ gloriari potest.

2. Mach. 7.

Ratio est ita facilis & aperta ut ex ipsis verbis pateat, sed quia in praxi longe est aliis sensus, idcirco non est segniter expendenda.

Primo itaque illud etiam atque etiam vide quàm verum sit nullâ rem esse hominis quam non ipse acceperit. Quid enim habes quod non accepisti, quærit Apostolus. Omnia bona vel sunt temporalia, vel corporalia, vel spiritualia. Estne aliquid horum quod non acceperis? Ac de spiritualibus quidem nonne illud agnoscis tanquam ex fide: Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminis? De corporalibus vero, nonne cum Jobo dicis Deo, Manus tuæ Domine fecerunt me & plasmaverunt me totum in cir. vitu? De temporalibus denique: Nonne ipse Deus: mensis est, inquit, argentum, & mecum est aurum?

1. Cor. 4.

Iacob. 1.

1. b. 10.

Agg. 2.